

der være en Direction, som angaaende de Gjenstande, hvorfor den er ansvarlig, skal være fuldt saa meget Herre, som en Konge paa noget-somhelst Sted, men tillige fuldt saameget under Controllens Øre, saaledes at den ikke kan nøies med at trække paa Skuldrene og undskyldte sig. Endringsforslag, som gaae i disse Retninger, vil jeg prøve paa at stille til 2den Behandling, og det er min Overthyndning, at vi, naar vi faae dem fatte igjennem, derved have forberedt et Institut, som kan give et Exempel for Fremtiden paa, hvorledes Sikkerhed kan skaffes tilveie.

L. C. Larsen: Jeg tillod mig under den afbrudte 2den Behandling af denne Sag at gjøre Indbending mod den Form, hvori det oprindelige Forslag var fremkommet, og som foranledigede, at der blev nebsat et Udvvalg. Dette har nu tilføiet Bestemmelse, der idetmindste i formel Henseende ere af den Art, som jeg meente, at et saadant Lovforslag burde have indeholdt fra Først af, og jeg kan altsaa i denne Henseende ikke have noget Væsentligt at indvende mod Forslaget. Derimod er jeg meest tilbøielig til at slutte mig til dem, der ere imod, at den forlangte Bemyndigelse overhovedet bliver givet. De Begunstigelse, som der er Spørgsmaal om, ere i Virkeligheden ikke af nogen Betydning, naar man seer hen til § 2 i Loven af 20de Juni 1850. Den første er en Begunstigelse med Hensyn til Stempelpapir, der nu efter de forandrede Stempeltaxter ikke har den Betydning, den tidligere havde, og ikke er af en saadan Betydning, at det kan være meget magtpaaliggende for et saadant Institut at faae den, ligesom det ogsaa kan være tvivlsomt, om vi bør meddele den. Den anden Begunstigelse er den Lettelse, der gives i at nyde Fyldestgjærelse af Pantet, og som bestaaer derved, at der ikke behøves nogen forudgaaende Rettergang, men at Foreningen strax kan skrive til Udlæg og Realisation. Dette er vistnok et vigtigt Punkt, men det er Noget, der efter min Formening burde indrømmes enhver Creditor, naar han under visse Betingelser havde gjort det til et Vilkaar mellem sig og Debitor; det vilde vistnok i høi Grad styrke Crediten i det Hele, og ikke være forbundet med nogen virkelig

Fare. Den tredje Begunstigelse er en høist ubetydelig Moderation i Porto, der ikke er nogen Gjenstand, og endelig indrømmes det, at Creditforeningerne tør betinge sig en høiere Rente, end Loven tillader; men dette Sidste er Noget, vi burde tillade Enhver. Jeg skal derfor ikke lægge nogen Vægt paa, at en saadan Begunstigelse meddeles, ja jeg troer endog, at de Former, hvorunder en saadan Creditforening er organiseret, maatte kunne berettige den til uden videre at betinge sig Noget udover det, Loven i Almindelighed bestemmer. Altsaa, var der ikke Tale om Andet end disse Begunstigelser, vilde der ikke for mig være nogensomhelst Betænklichkeiten ved at gaae ind paa Forslaget; men Hovedvanskeligheden er jo, at der tillige forlanges Tilladelse til, at Umyndiges og offentlige Stiftelses Midler maae anlægges i et saadant Creditforeningspapir. Dette er en Sag af overordentlig Betydning, en Sag, som flere Gange har været paa Tale her, navnlig under Behandlingen af Spørgsmaalet om Overformynderiernes Ordning, og da har især det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, villet gjøre gjældende, at der ikke behøvedes noget Overformynderi, men at alle Umyndiges Midler skulde anlægges i Creditforeningsobligationer. Saavidt vil jeg imidlertid ikke gaae, idet der bør tages Hensyn til, om Forholdene i de enkelte Tilfælde ere saaledes, at Beløbene skulle tilbagebetales snart, da de faa hellere maae anlægges saaledes, at Capitalen sikkert kan komme heelt tilbage, uden at undergaae de Svingninger, som ogsaa Creditforeningsobligationer ere underkastede. Derimod mener jeg ganske vist, at for saadanne Instituter, som skulle anbringe deres Penge til vedvarende Forrentning, er det overordentligt hensigtsmæssigt at anlægge dem i saadanne Papirer, og i de Forhold, jeg har havt med at gjøre, har jeg, saavidt det stod til mig, sørget for, at Pengene ikke bleve anlagte paa anden Maade. Men deraf indlyser ogsaa den store Vigtighed, det har for Staten at sørge for, at disse Papirer ere saa betryggende som muligt. Det er fra denne Side, vi skulle see Sagen, men gjør jeg det, kan jeg ikke Andet end finde, at det er tjenligere, at der er færre, men velunderede, end mange og mindre velunderede Creditforeninger,